

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbske njedźelne kopjeno

W Budyschinje

5. junija 1932

Bautzen

2. njedźela po šwjatej Trojizy.

Psalm 51, 14.

**Troschtuj mie jako je šwojeje pomozy a tón hotowy Duch
džerz mie!**

Praj mi, mój čitarjo, njeje tuto šwjate słowo tola
taž žane druhe tak prawje přichódna modlitwa ja naž a
našch lud dženska? Wono nam tola jewi našchu zplu nusu;
poskiczuje nam pak tež wščitko, šhtož runje potrebamy.

Kajki to nětkle čaž! Skoro wščitko je nam šbite abo
wjate, čzohož šo předy hordžichny. Šdže je nětk našcha móz,
našcha hordosć, našcha čješć? Štřitna je našcha dušcha a
njepokojna šo rudži w naž! Žana jažna hwěšda šo nam
na čžemnym njebyu pokajacž nochze. Žadny čžlowjek nam
pomhacž njemóže. Njewěmy šej wupucža; šmy bjes wšheje
radny a pomozy. Wščitko dyrbinmy šej lubicž dacž. Nje-
pšhecželjo móža we šwojeje šurowej njekmilnosćzi š nami čži-
nicž, šhtož čžedža. Ale to najšrudnišhe je: šamo našcha
wěra je šłaba, mucžna a šłamana! Pobrachuje nam wšcha
šmužitošć a radošć ša dalšhe žiwjenje. Tak někotřžtuli
šdžujuje: bych najradšho dženska hišhcze wumřel, a na je-
mřěnych špominajo rjeknje: šbožowni šo woni, kiž tu wjazny
nejžku žiwi.

Do tajkeho hubjeńštwu klinczi našche Bože šłowo kaž
postrowjenje wot horjekach, a je nam kaž Boži jandžel. Bo-
božny šłalmišta prošny wo nowu móz ša wobnowjenje šnuts-
komneho žiwjenja. Tu nam móže jenož Bóh lubny Knjes
špožćicž. Wón je štworicžel wšheho noweho žiwjenja. Še-
ho dyrbinmy tež my prošncž: Daj nam šwojeho Ducha, hoto-
weho ducha, kiž naž šažo štrošchtuje a šwježeli. Dokelž nam
hewał ničtón pomhacž njemóže, žadny čžlowjek a žana šem-
ška móz, budž Ty Knježe nam š pomocnikom!

Našch Knjes je tym šwojim šlubil: Dostanjecže móz
šswjateho Ducha! To je nam šžžomny dobry troscht, šo na naž
špomina, šo nochze nam šamym přches žiwjenje a šwět bžžecž
dacž. Tuteho ducha mjenuje wón troschtarja, dokelž wukha-
džuje wot teho, kiž njeje na šwěcže nicžo druhe pytał hacž
šhubjenych čžlowjekow š jich nušny wumóz a jich šažo šwježe-
licž. To bžšhe jeho nadawł a jeho powołanje, šo nalemjenu
ščinu njedolemi a žehliwy šužoh njewuhašnje.

A wón je Duch wěrošćje. Šdžž je šwojimi praščenje-
mi a nušami š njemu šstupimny, čže nam prawu wotmošwu
dacž. Šswoje štarosćje šměmy š njemu přčinješć, wón naž
šrošumi. Šdžžž š šłubosćje dušcha š njemu woła, dawa
wón jej šo napicž. Tutón duch dawa našchemu duchej šwěd-
čjenje, šo šmy Bože džeczi. Šdžžž něšhto wot tuteje wob-
šbožazeje wěrošćje do twojeje čžemneje wutrobny padnje,
tam šy štrošchtowany. Tutón troscht je šylnišchi džžli wšcha
nuša. Potom wěšch: Bóh je mój Wótčžez lubny; mi šo nicžo
šleho štacž njemóže. Wščitko, šhtož wón mi ščzele, dyrbi mi
š lepšchemu šlužicž. Kaž šo Bóh šam mjenuje Bóh wšheho
troschta, tak je to tež jeho Duch, kiž naž troschtuje še šwojeje
pomozy.

A wón je Duch wježelosćje. Njeh nam je wšchelakore
w šwjatkownych štawišnach tež špodžiwne, ale to tola pytnje-
my, šo je šo tu něšhto žyle nowe štało; to šu štawišny no-
weho duchomneho šwětaštworjenja. Předy šu šo wucžom-
nižny bojašliwi šhowali, nětk šjawnje wuštupeja. Tu njeje
žaneje bojošćje wjazny, tu šu mužoj, napjeljeni se šmuži-
tošćzu a wježelosćzu, horliwi a hotowi, wojowacž pšhecžiwu
njewěrije žyleho šwěta. Tu widžimny, šo Boži Duch nowych
čžlowjekow štwori.

A wón čže a móže dženska hišhcze na čžlowškich dušchach
takle škutkowacž, je přchimacž a šahoricž. Boži Duch je tu
pšhezo hišhcze. Wón tročži přches wšchitke krajiny a čžazy

a wuśwoli hej swoje graty, kotrež se swojimi darami napjelnuje.

Schto pať je wina, so nam husto tajki prawy trošcht, tajka swjata horliwość a wjekełość pobrachuje? Człowjek hej husto po tajkej pomocy žada, ale hdnž so jemu pucz k wumozženju i jeho rjeczajow polaže, potom so spjeczuje, we wěrje pošlušny bycz. Wón chze w starym swucženym wašchnju dale žiwny woštač, njecha so wot starych hrěchow wuczisczic a w swjatym nowym žiwjenju wobtwjerdžic dacz. Tu so potajkim nětke tež něšto wot naš žada.

Dyrbimy sobu pomhac, so by so naša zła wutroba wobnowila. Njezměš so potom wjazy wot swojich starych czělnych žadoščow czěric dacz, ale dyrbiš so pošlušny nowemu Duchej poditajic, so mohł wón w tebi skutkowac a cze po swojej woli nješč.

Schto mamy czinic? Najprjedy nicžo druhe hacž nutnje wo Sswjateho Ducha prošnyč. Glaj, nimale wšě swjatowne kěrluše su modlešće kěrluše. Tutu modlitwu dyrbimy wuńnyč a pšez so sažo dženka a kóždy džen modlic. S tajkej wobstajnej modlitwu hižom wjele njezwjateho se swojeje wutroby precž honimy. Tak pšichotujemy městno we naš sa pšichod a pšichad noweho, Božeho, Sswjateho Ducha.

Jenož tajki nowy Duch wot horjekach, haj jenož Boži Sswjaty Duch móže nam a našemu ludej w našich bjesbóžnych a srudnych czařach pomhac. Tehodla, lubi czitarjo, njechamy pšestac, w našich zyrwjach a domach so pšez dale modlic: Trošchtuj naš sažo se swojej pomocy a tón hotowy Duch šderž naš! Hamjen.

Kańšchi kěrluše.

Hłóž: Eso Bože džěczi wjekeleče

Mój Wumóžniko, pšchi mni stej,
Njech woczy mojej widžitej,
Kať Ty mje hišće lubo maš,
Mi se wschej nušy wupomhaš!

Tež dženka, Knježe, pomhaj mi
So skutk mój so mi poradzi.
Schtož w Tvojim mjenje spocžinam,
Njech w pońnym šbožu dokonjam!

Czi, Jesu, wšitko porucz,
Moj' czěto, dušchu, wutrobu.
Bój, budž a woštań pšchi mni šam.
Kať šbožny šym, hdnž Tebje mam!

Mi Twoje žohnowanje daj,
W wschej šhudobje mje šastaraj.
Schtož czěto, dušcha potrjeba,
To daj mi i Tvojoh' bohastwa.

Pšched Tobu jenož prošer šym!
Mje šwarnuj pšched wšchem czežtim šym,
Šdal šhorosč, nušu, hubjeństwo
Tu wot mnje, šwěrnny Šbožniko.

We Tebi wěcznu wjekełość
Mam, Jesu, kiž sa moju šłóšč
Šsy wjele czeřpił na šchizju,
So ja měł šbožnosť njebještu!

To Boža swjata wola bě,
So njewoštak bych w hubjeństwie.

Ty pšchindže k nam, mje wumohł šy!
Czi wěcznje chzu bycz džakowny!

Mi, Jesu, pomhaj, wumož mje,
Šdnž škónczi so mój šemski běh
A wutroba bicž pšestanje,
Wšcho džěto tak tu nimo je. —

We wumrjeczu mje požohnuj
A moju dušchu wobarnuj,
Tu i zušby šbožnje dowjedž dom,
Dom k šebi, k Wótzej, i wješelom!

Czi, Jesu džak, czešč, šwalbu dam.
Budž, woštań Ty mój wodžer šam.
So dompucz k Wótzej nješmolu,
Eso Tebje twjerdže džeržecž chzu!

Džerž, Jesu, ty mje ša ruku,
So njepodležu nješbožu.
Šdnž wot Tebje so wodžicž dam,
Ja dozpjju šbožnje k njebješam!

J. W.

Deščcziť.

Hona běchu šuche a lacžne po swjatkach. Džeczele i městnami hižo wiřachu. Šhladowachmy k njeby, czitachmy, kajke wjedro nowiny štajachu. Šstnyšachmy tež škorženje: „Dokoło wokoło njewjedra a deščcze, pola naš nicžo — sažo nicžo!“ Tež na Sswjatu Trojizu duzy ke mšchi džěchu tute štarosče sobu. Duzy wote mšche pať pšchewodžachu kemsčerjow deščcžowe mróčzele, haj hrimanjowe, a tu a tam hižo czi pošledni šmočnychu.

S mróčzelemi pšchindže deščcziť, hnadny, mity deščcziť! A i njewjedrami czehnješče hnadne wobarnowanje. A džakowanju hnuczi štejachmy pod njebjom, i kotrehož bě nam tajke wošchewjenje a žohnowanje pšchiščło, nam wošchewiko hona, lěžy, šahrodny a wošchewiko tež naš. A my wuńnawachmy: „Kať hnadnje! Kať mile! A runje w prawym czařu!“ A my so džakowachmy!

A šnadž tón, šnadž tamna, kotřiz běchu hižo škoržili a moršotali, tež prošachy wo wodacze, so běchu so se swojej małowěru, se swojej njedowěru a tež se swojim nježnyčym a njedošahazym a njedowěriwym modlenjom pšchěhřěšili. Pšched Bohom, — pšched Bohom, kotryž je tola wšchewomóžny, wšchewošchudžomny, wšchewowědomny a wšchewohnadny. Wišnowaczi woni to běchu!

A šchto czi, kiž so dozyla njeběchu k Bohu wobrocžili i modlenjom?

Šich došč duzy wote mšche wuřna: „Duchowny je so na kłěžy wo Boži deščcziť modliť, to pšchindže tež deščcziť!“ a šich drje hišće wjazy potom doma wuřna: „Duchowny je na kłěžy wo deščcziť prošnył a wón je pšchišchóť!“ Derje. Ale to praščenje ma pšchincž: „Njejšče Wy wšchitžy, kiž w Božim domje běščcze, so se wschej dowěru nutrnje sobu modlili?“ „Pšchetož proštwu toho praweho wjele šamóže, hdnž je šprawna“, Šaf. 5, 16. — A tež to dalšče praščenje ma swoje prawo: „Cžehodla njebě šich to wjazy kemschi?“ Cžehodla nješhromadžichy so to wšchě domy wořady do žyła pšched Božim woblicžom w Božim domje, so modlicž we wěrje a dowěrje?“ Wono šteji tola piřane: „Šromnych modlitwa je jemu špodobna.“ Pšchisł. 15, 8.

A nětke, hdnž so deščcziťka lije kaž nětke, hdnž tute ryncžki piřamy — 30. meje —, tak bórny pšchindže škorženje.

a morfotanje, so je deshcza pšewjele a so so pšhedocho a jara deshczuje. A tola dyrbjała tu bycz modlitwa, hylna modlitwa, a dowëra, wulka dowëra. Modlicz so dyrbimy we wërje a dowërje, tón jenotliwy a s nim jeho dom. Abo njeje Twój dom, kšheszczijano, kšheszczijanka, wjazy kšheszczijanski dom? Kšheszczijanski dom pať je dom modlitwow a domjazeje nutrnoscze. A modlicz so dyrbi zyla wořada šhromadnje w Božim domje. Sa kšheszczijanski wořadu je Boži dom pšhezo hišhcze modleńja a wořanje to tež, byrnjež hišhcze wjazy nowotańskich myřlow pšhes lud a czař šcho! Sdnž Boži dom njeje wjazy modleńja zyleje wořady, njeje zyla wořada wjazy to, šchož je jeje mjeno: kšheszczijanska wořada. Wona dže njeczini wolu toho, kotrehož mjeno ma, wolu Khrystuřa. A hdnž w žanym czařu, klinczi nam w tutym czařu šnutstownych a šwonkownych nuřow jařnje došč Khrystuřowe řlowo: „Prořhcze a Wam budze date. Pytajcze a Wy budzeczje namakacz. Kłapajcze a Wam budze wotewrjene!“ A niz mjenje jařnje: „Sawërnje, řawërnje, ja praju Wam: „Sa czož Wy toho Wótza budzeczje prořhcz w mojim mjenje, to wón Wam da!“

Tuž, njech so deshcze lija, njech řlonzo pali — cziń wřcho a tať, so na Tebi je widzecz, so řy kšheszczijanski, kšheszczijanska!

Swjast Ewangelř. Zyrkwjow Nëmřkeje.

W 21. cziřle nascheho njeźelnika pořasachmy dwaj wořabaj ř 10lëtnemu jubilejej Swjasta Ewangelřkich Zyrkwjow Nëmřkeje, kotryž nětko 10 lët wobřteji a wřchë ewangelřke zyrkwje Nëmřkeje wopřhija. Nimo tutnych řkuschjeja do njeho tež jenotliwe ewangelřke wořady we wukraju.

Swjast ma nadawř, řylnicz protestantistku myřl a řhřitacz krajne zyrkwje a protestantismuř dozřla. To je wulzy wobřherne a wařne džeřo; pšhetož řwjař ma jo wukonjecz w kraju a we wukraju. Na pšhřitad ma ředźbowacz na to, řajke řakonje řtat w kraju ma a dawa, a řo řtaracz řa to, řo řakonje a wuřasny pšhřiddu, řiž nabořinu a wëru řhřitaja a kšheszczijanske řiwjenje řpëchujaja. We wukraju ma hladacz řa tym, řo řu ewangelřke wořady nëmřkeho pořhada prawje řařtarane, řo řwiř ř domišnu a ř domjazej zyrkwju njeřhubja. To je jenož nëřcho ř jeho džeřa.

So je tuto nuřne, řa to řtara řo nětkole powřhřitkowne bjesbořne řibanje, kotrež pšhes zřku řemju dže, a tež wuřtupowanje katolřkeje zyrkwje. Pšhhecziwo wobëmaj ma řo protestantismus do zřka řestupacz a řo řtruczicz.

Tohodla bëchu tute dny, na kotrychž mõžesche řwjař na řwoje 10lëtne řkuttowanje wroćzo hladacz, wařne dny. Raž bu pšhed 10 lëtami we Wittenbergu, w narodnym mẽřcze protestantisma řařoženy, tať tež tam tutón řwój jubilej řwječeřche. Hrodowiřku zyrkej, w kotrejš řo řwjatocznořcz wotmë, pořasachmy w 21. cziřle, tohorunja tuczajneho wjedniřa D. dra. Kaplerja.

Sdnž huřcziřcho mjeno „Ewangelřkeho Zyrkwinskeho Wuřbjerta“ řkřhřiřch hacž mjeno Swjast, pořhadja to ř toho, řo ma tutón wuřbjert, kotrehož pšhedřynda D. dr. Kapler je, wjedniřtwo a řastupjeřstwo zřkeho řwjařa.

Wóh chzřł w dalřhich řëtdžeřatkach řohnowacz řkuttowanje tutoho řwjařa a we wřchëch nuřach a wojowanjach řhřitacz a dobycz dacz, řo by řo tež ř tutym Bože řraleřtwo twariko a Boža czeřcz mjes cřlowjeřtwom řo pšhřiporjała.

Šcho to tam ř ranju?

Maja czi prawje, kotřiž praja, řo tam ř ranju řo pšhřihotuja rosriřaze podedźjenja, kotrež tež my tu řaczuwamy — tať abo hinať? Řhina je kraj, w kotrymž řo wřchë wulke ludny naschjeje řemje řetkuja — a řtorkaja.

Nëřcho wot tam.

Wo kšheszczijanskiř wořadach. Dyrbiřch řo džiwoacz, řať řwëru tam wořadni muž pšhi muřu řteja — pšhi taťkej mẽřhenzy a taťkim njemërije. Wobřjedž wřchëho ropota natwarichu a dotwarichu zyrkej w Źungnen a ju řnwoavit pořwječziřu. Tam bëchu pučz pšhepořožili a pšhřitwarjenny nowy pučz wotřëřnyřu njeđiwajo na niczo, wot řtareje řapařny zřkly rózř. řarunanja řa to njeřku řapřaczili. Tuž řu řbërali řa nowu zyrkej. Džeřci w řomorřkej nahromadžichu řižo twarřke řamjenje, kotrež miřijonarej, řiž ř domišny pučzowařche, řobudachu. Wořada řama nawda 1400 dollarow. Wočzakowali bëchu, řo 400 dollarow nahromadži. Tať mõžachu řapoczany řkutt dořonjecz. S nim je řebi wořada najlëpřhi pomniř wutrajnořcze, wërořcze, řwërořcze řtajika.

Woporniwořcz njeje niczo řadne w Řhinje. Wjazy hacž řonkrócž je řo řtaťo, řo řu řhinejšzy kšheszczijenjo pjenjeřny a kšheszczijanski řwoje debjeńki dali, řo byřu miřijonara ř ruřkow rubjeřnikow wukupili. Tať bu miřijonar Seipel wot rubjeřnikow řajaty, a jeho řwójba tež. řa pječz dnjow buřu řařo puřhczeni. Řhineřojo bëchu řami wot řo 1000 dollarow řa wukupjenje nahromadžili, je pořczziwřhi abo wuprořwřhi. Pšhi tym pořczzi řhudny Řhineřa 5 dollarow; druhi njemëjesche řanym pjenjes; wón wřa ř pšhřihřowowanjom řwojeje hišhcze pořhanřkeje řony debjeńki tuteje a je řa 30 dollarow řastaji, kotrež do řbërki da. Řhinjšzy kšheszczijenjo řu najřjeńřhi dopořas řwëry pšhřinjeřli.

Zyrkej a řtat.

Řerrnhuřřke miřijonřtwo řmë řëtřa 200lëtny jubilej řwojeho miřijonřkeho řkuttowanja řwječzič. Lubijřki zyrkwiny wotřjeř budze wořebitu řbëřku hromadžicz, řo by jeje wunořhř řerrnhuřřkemu miřijonřtwu jako řwjedžeńřki dar pšhepořasať.

W Miřijnanskiř biřkopřtwje řtawaja řo huřto pšhemëńjenja. Dořho hišhcze njeje, řo bu tu ř biřkopom dr. Gröber, a řižo je jeho bamž pomjenowať řa arzybiřkopa řreiburgřkeje arzydiözeřny.

Nëmřta. řa nëmřki řtat řu pořlednje dny — tole pořamny 31. meje — wořebje dwořake do řtawišnow řapřake: biřjenzu w pruiřkim řejmje a wotřtupjenje Brüningoweje wřchnořcze. To řtej dwë řnamjeni wjazy ř tuteho wořebiteho czařa, kotryž je pořny rosřudženjow a rosriřanjow. S njeho chze řo narodzicz nëřcho nowe. Na nëřcho nowe, wot kotrehož řebi řadamy nëřcho lëpřche, czařamy tola wřhřitzy. Sdnž pať dyrbi tuto nowe bycz woprawdže nëřcho lëpřche a to niz na řhwilku, ale nëřcho trajaze lëpřche, woprawdže lëpřche a wobřbořaze, dyrbi w tutym nowym bycz řobu, a niz jeno řobu, dyrbi w tutym nowym bycz řłowna mõz: nabořina, wëřra do Boha, kšheszczijanska nabořina a kšheszczijanska wëřa! Ruřki pšhewrót bë wupřodžil tež nëřcho nowe. Ale řajke! Bjes Boha, bjes nabořiny, bjes kšheszczijanskeje wëry! Bjes džiwa, řo tuto nowe ani řwonkownje ani řnutřkownje njespořkoja, řo ani namořnarjow a řich pšhřiwřř ani wumozowanym njespořkoja. Nařtajnje tam na řhorym „nowym“ řëtujaja.

Tak tež nětkle i tym, so dawki na wobthod a swobodne wifowanje sbehnnychu. To dyrbjachu! Hewak bychu hišće bóle nudy měli a głodu tradali hacž to hižo tak dyrbja. Njedy Boh tón Knjes najchemu ludej mužow da, kótsiž pytaja luda a kraja wěrne lěpše a pytaja tehodla Boha a jeho pomoz. Bjes Boh a Božeho žohnowanja njebudzeja tež najlěpši mužoj najchemo luda i najlěpšej wolu móz wutworicž něšto, štož je dobre a wobšobaze a šdobom trajaze! A so by so to mohło stacz, sa to mamy so wšitzy staracz. A to so sta i tym, so swěrnie a wěrnie dobroprošćenje čini my přeh Bohom w Jesuŝowym mjenje! A to so sta i tym, so kóždy na tym městnje, na kotrej je pošajany a štajeny, dopjelnja swěrnie a wěrnie wšě swoje přichluschnosće a nadawki! A Boh tón Knjes pomhaj nam a najchemu ludej po swojej hnadze.

W **Spaniskej** bě přehwrót přichinješt tež runopravo sa wšě wěruwšnacža, tež sa protestantiške wěruwšnacže. Katołškej zyrkwi, kotraž bě hacž sem jenicžka knježaza zyrkej we Spaniskej a kotraž je i přehwrótom jara šhodowala, so tole nješpoda. Dwaj biskopaj štaj šjawnje přehčizmo propagandže protestantišma wustupiloj a w pastrskim liče na wšchnošč škoržiloj, so wona postupowanje protestantow špěchuje. Esamšny poroč činja tež wštom šjednocženštwam a towarštwam.

Wšchelafe i bliska a dalša.

S Budeštez. Bě wažny džen sa našu wožadu. Šaš džen nježelu, hdyž bu naš dotalny šaški wškar Gerhard Böttger do swojeho duchowneho šašojštwam šapošajany. Naš šerbški wšchšchi šaraš Šarjant-Šhwacžanski měješe wot ew. luth. konsistorštwam nadawš, noweho duchowneho ordinarowacz a to w šerbškej Božej šlužbje, štož njebe so pošlednje 25 lět wjazn štało. Wšchšchi šaraš šašoži swoje šapošajaniške přehowanje na Jan. 15, 5 noweho duchowneho napominajo, hdyž žiwa hašoša na wulšim winowym pjenšku, kiž je Jesuš Šhryštuš. A tuto swjate napominanje da mlody duchowny dale jako swoje hežo w šledowazym nastupnym přehowanju, kiž so šašožeše na Šebr. 13, 8: Jesuš Šhryštuš wčera a dženža a tón šamny, kiž wón je, tež do wšcheje wěčnošče. Wulka, nutrna šerbška wožada wopušchči i hłubokim šačizchčom a natwarjena swój rjany, pošchenny Boži dom. Boh žohnuj škutkowanje duchowneho Böttgera, kiž je šerbštu rěč hakle nawuknył, mjes Šserbami a njedy wotewri jemu domy a wutroby w Budeštezčanskiškej wožadže.

S Poršchiz. Š zyrkwinych powješčow šhonichmy, so be sa 1. nježelu po Šswj. Trojizy swjedžen Šnutsšowneho Mišionštwam poštajeny.

S Šewałda. Š so šebi Lužicženjo přchi wšchem hubjenym čašku lubošč a swěru i mišionštwam šašowali, wobšwědči 1. nježelu po Šswj. Trojizy mišionški swjedžen we Šewałdže. Wošebity wšnam tuteho swjedženja be hižo, so be so hižo dopošdnja w Šewałdže mužška mlodžina ewangelškich towarštwow mlodženzow šhromadžila. Ša swjedženštu Božu šlužbu šendže so nahladna ličžba štarych a mlodnych šemšerjow. Šastupjerštwam wožadny, dwě wojerškej towarštwje, turnariške towarštwam, wohnjowa wobora, čehnjechu šobu i pošawnami přehes wjež do Božeho doma. Tež towarštwam žonow a holžow bechu pošdla. Tam pošwječzi najpředny wožadny šaraš Šörner šhorhojčžku wošadneho towarštwam

mlodženzow, kotrej bechu towarštwam Lužicšeho wotrježa šemšchi přehwodžale. Šswjedženške přehowanje měješe šaraš dr. Šehring-Šohlandški. Šyrkwinych šhor wuštuپی trojizy i rjany pošlicženjom. A po Božej šlužbje be hłowna šhromadžina we wješnej šorcžmje. A tu be — štož přehzo přchi šajšich swjedženjach njeje! — žurla šašo pošna ludži. A jim pošlicži nětk mišionar pošbt Šeyner wulšotny a jara šajšimazy přehednošch wo Šndišej a wo mišionškim dže wo tutej džiwnym kraju. 40 lět je wón tam škutkował. Tuž pošda tež to najlěpše, štož bu sa dołho wo Šndišej šhryšchane. Wulka je tam škladnošč sa ewangelion, ale Bohužel, malo šredkow tu je. Tehodla mamy pošhacz. Šetlicžanski šaraš Šanig, bywšchi afrikanški mišionar, doda i afrikanšeho mišionškeho dže to a tamne. Šswjedžen je žyle wěščze šnutsšowneho dobytka wuškutkował. Tež šwontowneho njeje pošbrachowalo. Wožada be sa swjedžen hižo 100 hr. do přehka nahromadžila a kolekta po swjedženškej Božej šlužbje a po šhromadžinje je tohorunja rjaneho wunošchka meka. — Nješabudžmy tola na Šipščanške mišionštwam! Wono ma wjele štaroščow a bežzi so i pjenježnej nudy. Wono paš ma tež wjele dže a wjele nadawšow a wjele dobrnych wuhladow. Čžežkemu čašej njedyrbi so šhlahčžicž, tuto pošupowaze dže sa Šhryštušowe šraleštwam šašycz a hacžicž. Škladnoščow, dary škladowacz, džakowne dary a wopory woprowacz je tola došč: hdyž i špowjedži džesh, přchi wěrowanju, šchčizšnach, a hewak, hdyž něšto wošebite so štawa, a ššončnje je kóžda nježela, haj kóždy džen šajška přchiležnošč. Šchetož, so jón hišče mašch, njeje tola towa šašlužba. Wšcho paš, štož so sa mišionštwam dawa a wopruje, wobšštara wožadny duchowny dale.

S Driježdjan šu přchishle wšch mlode holzy, kotrej so tam na wulšim šjedže ewangelškich mlodnych holžow wobdželišchu, wulzy šahorjene dom. Še jara rjenje bylo, a hobrške šhryšty mlodnych holžow šu tam byle je wšch ššončnin kraja. A přehed šjawnošču šu šwědčile, wošebje i wulšim wuštušom w Šwingeru, wo tym, na kotrehož je štajnje šelony šchiz poššajuje, wo Jesušu Šhryštušu. Njedy so žonška mlodžina našeho kraja, kotraž njeje wjazn tak šchšcijanski, kaž je byška, hromadži bóle a bóle šašo poš šchiznej šhorhoju Jesuša Šhryštuša!

Woda a powětr. Šaštróžaza be pošwječž, so je so nowy šranžowški parnik „George Šhilippar“ na morju šapališ a so je wjele čžlowjekow přchi tym šmjercž poščerpilo, šaštróžaza tohodla, dolež so něšto šajške šta nětkle, hdyž tola čžlowjekoj menja, so šu je swojej štechniku wšch štrachi přehwinyli. Přchi tutym šrudnym pošendženju je drje šobu najšrudniške to, štož šštyrjoch Šranžowšow poštrjechi: Še šmjertneho štracha na morju buchu wušhowni. Šo bychu čžim předy domoj do Šranžowškeje přchishli, wšachu lětdlo. Šedny i nich be lětar. A tak lečžachu dom. Šle lětdlo njeje dom dolečžalo. W itališkich šhorach šu burjo pošwoštantki lětdla namakali. Wšchizny šštyrjo bechu morwi. Šchtož je morjo pošchčicž dyrbžalo, je powětr rubil. Šchtož je hłubinam morja wučžeklo, šu šebi wšchiny šhor žadale.

Šštwowanje. Š. we Ša. sa 3. poš Tr. — Š. we Š. sa 4. poš Šwj. Trojizy.

Šamolšwity šedaktor šaraš Šwrgacz wo Šošaczžach. — Čžišchč a naškad Šemolerež šhryšchčžeršnje a šhryšchčnje, šap. šr. i wobto. ruš. wo Šudychinje. Wulhadža kóždu šobotu a ššacz šštworčšlěmje 108 pjenještow.